U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Ing. M. B.,** zastoupeného Mgr. Veronikou Bočanovou, advokátkou se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2010, č. j. 10 Ca 228/2009 – 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo na základě zpětvzetí žaloby žalobcem rozhodnuto o zastavení řízení, o povinnosti stěžovatele zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 8640 Kč a o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 1000 Kč žalobci.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že městský soud postupoval nesprávně, pokud žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce se podanou žalobou domáhal toho, aby soud uložil stěžovateli povinnost rozhodnout o jeho odvolání. Žalobu vzal zpět po pěti měsících ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí stěžovatele o jeho odvolání doručeno, a učinil tak zjevně teprve na základě argumentace stěžovatele obsažené v jeho vyjádření k žalobě ze dne 5. 3. 2010. Z toho důvodu měl soud rozhodnout tak, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti.

Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu.

Nejvyšší správní soud se přípustností kasační stížnosti směřující proti výroku o nákladech řízení podrobně zabýval například v usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64, publ. pod č. 2116/2010 Sb. NSS. V tomto rozhodnutí zdejší soud rozlišil situace, kdy kasační stížnost napadá pouze výrok o nákladech řízení, od případů, kdy napadá i jiné výroky, přičemž však dospěl k závěru, že v prvním z uvedených případů je třeba kasační stížnost pro nepřípustnost odmítnout, byť by bylo rozhodnutí krajského soudu o nákladech řízení věcně nesprávné.

V nyní posuzované věci stěžovatel nesouhlasí s tím, že městský soud žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení o žalobě, aniž by ovšem uplatnil jakékoliv námitky proti tomu, že bylo předmětné řízení zastaveno. Je tedy zřejmé, že kasační stížnost nesměřuje proti výroku o zastavení řízení, nýbrž toliko do výroku o nákladech řízení.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu